D O M

afsagt den 27. februar 2013 af Vestre Landsrets 12. afdeling (dommerne Lis Frost, Ulrik Jensen og Hanne Fløe (kst.)) i ankesag

V.L. B–0549–12

Spar Nord Bank A/S
(advokat A)
mod
K
(advokat B)

Retten i Hjørring har den 15. februar 2012 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS 5-285/2011).

Påstande

For landsretten har appellanten, Spar Nord Bank A/S, principalt gentaget sin påstand for byretten om frifindelse, subsidiært mod betaling af et mindre beløb end bestemt ved byrettens dom. Mere subsidiært har Spar Nord Bank påstået stadfæstelse, og mest subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end nu påstået.

Indstævnte, K , har påstået Spar Nord Bank dømt til betaling af 497.987,22 kr. og 19.688 kr. med procesrente fra sagens anlæg.

Forklaringer

M og K har afgivet supplerende forklaring for landsretten.

M har supplerende forklaret, at han ikke længere er ansat i Spar Nord Bank. Under mødet i januar 2004 blev kontantbeløbet drøftet, og det blev sagt, at det skulle være til rådighed, når K ville gå på efterløn, men det blev ikke sagt, at beløbet ikke skulle investeres. På det tidspunkt var den effektive rente på korte obligationer ikke attraktiv, så på mødet kunne han derfor ikke pege på en alternativ investering til et kontant indestående med den korte tidshorisont, K ønskede. Aktier har ikke fast udløbstidspunkt, så dem måtte man se bort fra, men der blev ikke talt om, at der skulle være en anden risikoprofil for det kontante indestående end for investeringerne i øvrigt. Der var en større kursgevinst ved at vælge Junior tranchen end Senior tranchen. Det er ikke hans opgave at fastsætte risikoprofilen for kunders investeringer, men på mødet i januar 2004 kan han have sagt, at de allerede foretagne investeringer tydede på en høj risikoprofil, og spurgt, om det skulle fortsætte på den måde. Der er intet til hinder for, at man med en aktiebeholdning kan vælge en lav risikoprofil, men i så fald ville han have bemærket, at aktiebeholdningen var i strid med risikoprofilen. Han er ikke enig i, at K ønskede den kontante beholdning investeret i realkreditobligationer, og han rettede henvendelse til K, fordi han mente, at han havde fundet papirer, der så attraktive ud. Prospektet blev efterfølgende sendt til K med almindelig post, sandsynligvis blot med en følgeseddel om, at det blev sendt ifølge aftale.

K har supplerende forklaret, at der også inden indgåelsen af handelsaftalen i 2004 har været rådgivning i et pengeinstitut i forbindelse med hans investeringer. Aftalen blev gennemgået på mødet, men han er ikke sikker på, at han underskrev den på mødet. Det blev sagt, at der var en høj risiko på de investeringer, han allerede havde foretaget, og at det derfor skulle fortsætte således. Det var hans hensigt at flytte, når han gik på efterløn, og derfor skulle kontantbeløbet ikke investeres. Han husker det som om, han blev præsenteret for ét produkt, og mener ikke, der blev talt om valg mellem Junior og Senior trancherne. Hvis han havde vidst, at Spar Nord Bank selv var involveret i udstedelsen af obligationerne, ville han have forholdt sig mere kritisk til M's anbefaling. Hvis ikke han havde købt obligationerne, ville beløbet være blevet stående som et kontant indestående. Han hæftede sig ikke ved oplysningen om, at obligationerne var "noget bank et

eller andet", fordi han på det tidspunkt mente, at en obligation er en obligation uanset hvem, der er udsteder.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af handelsaftalen af 28. januar 2004, som også omfattede det kontante indestående, at K's risikovillighed ved investeringer omfattet af aftalen var høj, således at det væsentligste for K var udsigten til et højt afkast, selv om risikoen for tab var stor.

Det er ubestridt, at investeringen i ScandiNotes obligationer ligger inden for den risikoprofil, der er aftalt, og over for M's forklaring for landsretten er det ikke godtgjort, at det på trods af den aftalte risikoprofil var tilkendegivet over for Spar Nord Bank, at det kontante indestående ikke skulle være omfattet af den aftalte risikoprofil. K og M har samstemmende forklaret, at en del af det kontante indestående skulle investeres i obligationer, og K har erkendt, at han forud for investeringen blev gjort bekendt med, at de pågældende obligationer ikke var udstedt af realkreditinstitutter, men af en række danske banker. Det er derfor ubetænkeligt at lægge til grund, at K tillige er blevet oplyst om størrelsen af afkastet af investeringen, og størrelsen af afkastet i forhold til afkastet af realkreditobligationer har indiceret, at der var tale om papirer med en højere risiko.

Det er på denne baggrund ikke godtgjort, at Spar Nord Bank har handlet ansvarspådragende i forbindelse af K's køb af de omhandlede ScandiNotes obligationer. Den omstændighed, at der ikke i forbindelse med rådgivningen blev givet oplysning om Spar Nord Banks deltagelse i emissionen af de pågældende obligationer, kan ikke føre til et andet resultat.

Landsretten tager derfor Spar Nord Banks påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal K betale sagsomkostninger for begge retter til Spar Nord Bank med i alt 110.740 kr. Beløbet omfatter 10.740 kr. til retsafgift og 100.000 kr. til udgifter til advokatbistand.

Beløbet til dækning af udgifter til advokatbistand er inklusive moms, da Spar Nord Bank ikke er momsregistreret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og dens omfang.

Thi kendes for ret:

Spar Nord Bank A/S frifindes.

K skal betale sagens omkostninger for begge retter til Spar Nord Bank A/S med 110.740 kr.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Vestre Landsret,
Viborg den 27. februar 2013.

retssekretær